

Üstad'ımızın Tevrat'tan, Zebur'dan, İncil'den aldığı âyetlerin, isimleri zikredilen kitaplarda bulunmadığı iddia ediliyor. Üstad o âyetleri nerden almıştır?

Risale-i Nur'da geçen **Zebur**, **İncil** ve **Tevrat** ayetlerinin kaynaklarını metinlerin altında tek tek sunuyoruz, ta ki iftira ve hezeyanların önü kesilsin.

Birincisi: Zebur'da şöyle bir âyet var: "Allahım! Fetretten sonra bize Sünneti ihyâ edecek olan zâtı gönder."(1) "Mukîmü's-Sünne" ise, ismi Ahmedîdir.

İncil'in âyeti: **"Ben gidiyorum, tâ size Faraklit gelsin."** Yani, Ahmed gelsin.(2)

İncil'in ikinci bir âyeti: Yani, "Ben Rabbinden, hakkı bâtıdan fark eden bir Peygamberi istiyorum ki, ebede kadar beraberinizde bulunsun." Faraklit, "el-fâriku beyne'l-hakkı ve'l-bâtıl" mânâsında, Peygamberin o kitaplarda ismidir.(3)

Tevrât'ın âyeti: "Hazret-i İsmail'in validesi olan Hâcer, evlât sahibesi olacak. Ve onun evlâdından öyle birisi çıkacak ki, o veledin eli, umumun fevkinde olacak ve umumun eli huşû ve itaatle ona açılacak."(4)

Tevrât'ın ikinci bir âyeti: "Benî İsrail'in kardeşleri olan Benî İsmail'den, senin gibi birini göndereceğim. Ben sözümü onun ağzına koyacağım; Benim vahyimle konuşacak. Onu kabul etmeyene azap vereceğim." (5)

Tevrât'ın üçüncü bir âyeti: "Mûsâ dedi ki: 'Ey Rabbinim, ben Tevrat'ta, insanlara iyiliği emredip onları kötülükten sakındırmak için çıkarılmış, Allah'a iman eden hayırlı bir ümmetin vasıflarını gördüm. Onu benim ümmetim yap.' Allah buyurdu ki: '**O, Muhammed ümmetidir.**'" (6).

İhtar: "Muhammed" ismi, o kitaplarda Müşeffah ve el-Münhamennâ ve

---

Himyâtâ gibi Süryânî isimler suretinde, "Muhammed" mânâsındaki İbrânî isimleriyle gelmiş. Yoksa sarîh "Muhammed" ismi az vardı. Sarîh miktarını dahi hasûd Yahudiler tahrif etmişler.

Zebur'un âyeti: *"Yâ Davud! Senden sonra, Ahmed, Muhammed, Sâdık ve Seyyid olarak anılacak bir peygamber gelecek. Onun ümmeti Allah'ın rahmetine mazhar olacak."* (7).

Hem Abâdile-i Seb'adan ve kütüb-ü sabıkada çok tetkikat yapan Abdullah ibni Amr ibni'l-Âs ve meşhur ulema-i Yehuddan en evvel İslâma gelen Abdullah ibni Selâm ve meşhur Kâ'bü'l-Ahbar denilen Benî İsrail'in allâmelerinden, o zamanda daha çok tahrifata uğramayan Tevrat'ta aynen şu gelecek âyeti ilân ederek göstermişler.

Âyetin bir parçası şudur ki: Mûsâ ile hitaptan sonra, gelecek Peygambere hitaben şöyle diyor:

"Ey Peygamber! Muhakkak ki Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir sakındırıcı ve ümmîler için bir dayanak olarak gönderdik. Sen Benim kulumsun ve sana Mütevekkil ismini verdim. Sen ne katı kalbli, ne huysuz ve ne de sokaklarda böbürlenerek yürüyen biri değilsin. Sen kötülüğe kötülükle de karşılık vermezsin. Sen affeden ve bağışlayan bir peygambersin. Eğriliğe girmiş olan halk onunla yolunu doğrultuncaya ve 'Lâilâhe İllallâh' deyinceye kadar Allah o peygamberin ruhunu almaz." (8).

Tevrât'ın bir âyeti daha:

"Muhammed, Allah'ın Resulüdür. Mekke onun doğum yeri, Medine hicret yeri, Şam onun mülküdür. Ümmeti ise hamd edici kimselerdir."(9).

Tevrât'ın diğer bir âyeti daha: Meâli: "Sen benim kulum ve Resûlümsün. Sana Mütevekkil ismini verdim."(10). İşte şu âyette, Benî İshak'ın kardeşleri olan Benî İsmail'den ve Hazret-i Mûsâ'dan sonra gelen Peygambere hitap ediyor.

Tevrât'ın diğer bir âyeti daha:

"Muhtar kulum, ne katı kalbli ne de huysuz değildir."(11).

İşte, "Muhtar"ın mânâsı "Mustafa"dır, hem ism-i Nebevîdir.

İncil'de, İsâ'dan sonra gelen ve İncil'in birkaç âyetinde "**Âlem Reisi**" ünvanıyla müjde verdiği Nebînin tarifine dair: Onun demirden bir asâsı, yani kılıcı olacak ve onunla savaşıacak. Ümmeti de onun gibi olacak." (12). İşte şu âyet gösteriyor ki, "Sahibü's-seyf ve cihada memur bir Peygamber gelecektir." "Kadîb-i hadîd" kılıç demektir. Hem ümmeti de onun gibi sahibü's-seyif, yani cihada memur olacağını, **Sûre-i Feth'in âhîrinde;**

"Onların İncil'deki vasıfları da şöyledir: Filizini çıkarmış, sonra git gide kuvvet bulmuş, kalınlaşmış ve gövdesi üzerinde yükselmiş bir ekine benzerler ki, ekincilerin pek hoşuna gider. Allah'ın onları böylece çoğaltıp kuvvetlendirmesi, kâfirleri öfkeye boğmak içindir." (Fetih, 48/29).

âyeti, İncil'in şu âyeti gibi, başka âyetlerine işaret edip, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, sahibü's-seyf ve cihada memur olduğunu, İncil ile beraber ilân ediyor.

Kur'an-ı Kerim semavi kitaplardaki bu müjdecî ayetleri açıkça ilan ederken, bazı ham, kaba hocaların, Risale-i Nur'a saldırmaları anlaşılır gibi değildir. Halbuki On Dokuzuncu Mektup'taki Zebur, Tevrat ve İncildeki pasajlar, bu ayetin doğru ve katî bir tefsiri hükmündedir. Tevrat ve İncil'deki bazı ayetlerin, şimdiki nüshalarda bulunmaması tahrif edilmesindedir. Ama Risale-i Nur'daki ayetler, sahih rivayetler ve İslam alimlerinin tahricleri ile sabittir. Üstad, bu kutsal metinleri kendinden uydurmuyor, rivayetleri naklediyor. Biraz tahkik ve tedkik neticesinde bunlar kolayca tespit edilebilir. Anlaşılan, bu ayetler kutsal metinlerde geçmiyor deyip, Üstad'ı müfteri durumuna düşürmeye çalışanların kendileri müfteri durumuna düşüyorlar. Ama bu takımın bunun farkında olmayacak kadar zavallı ve cahil olduğu da açığa çıkmış oluyor.

Tevrât'ın Beşinci Kitabının Otuz Üçüncü Bâbında (Tevrat, Tesniye, Bab 33, ayet 1.) şu âyet var:

"Hak Teâlâ, Tûr-i Sina'dan ikbal edip bize Sâir'den tulû etti ve Fâran Dağlarında zâhir oldu." (13)

İşte şu âyet, nasıl ki "Tûr-i Sina'da ikbal-i Hak" fıkrasıyla nübüvvet-i Mûseviyeyi ve Şam Dağlarından ibaret olan "Sâir'den tulû-u Hak" fıkrasıyla nübüvvet-i İseviyeyi ihbar eder. Öyle de, bil'ittifak Hicaz Dağlarından ibaret olan "Fâran Dağlarından zuhur-u Hak" fıkrasıyla, bizzarure risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) haber veriyor.

Hem Sûre-i Feth'in âhirinde **"Onların Tevrat'taki vasıfları budur."** (Fetih, 48/29). hükmünü tasdiken, Tevrat'ta Fâran Dağlarından zuhur eden Peygamberin Sahabeleri hakkında şu âyet var:

"Kudsîlerin bayrakları beraberindedir. Ve onun sağındadır."(14)

"Kudsîler" namıyla tavsif eder. Yani, **"Onun Sahabeleri kudsî, salih evliyalar"dır."**

Eş'ya Peygamberin Kitabında, Kırk İkinci Bâbında şu âyet vardır:

"Hak Sübhânehu, âhir zamanda, kendinin istifâ-gerde ve bergüzidesi kulunu ba's edecek ve ona, Ruh'u'l-Emin Hazret-i Cibril'i yollayıp din-i İlâhîsini ona talim ettirecek. Ve o dahi, Ruh'u'l-Eminin talimi veçhile nâsa talim eyleyecek ve beynennâs hak ile hükmedecektir. O bir nurdur, halkı zulûmattan çıkaracaktır. Rabbin bana kablelvuku bildirdiği şeyi ben de size bildiriyorum."(15)

İşte şu âyet, gayet sarîh bir surette, Âhîrzaman Peygamberi olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmın evsâfını beyan ediyor.

Mişâil namıyla müsemmâ Mihâil Peygamberin Kitabının Dördüncü Bâbında şu âyet var:

"Âhir zamanda bir ümmet-i merhume kaim olup, orada Hakka ibadet etmek üzere mübarek dağı ihtiyar ederler. Ve her iklimden orada birçok halk toplanıp Rabb-i Vâhide ibadet ederler, Ona şirk etmezler."(16)

İşte şu âyet, zâhir bir surette, dünyanın en mübarek dağı olan Cebel-i Arafat ve orada her iklimden gelen hacıların tekbir ve ibadetlerini ve ümmet-i merhume namıyla şöhret-şîâr olan ümmet-i Muhammediyeyi tarif ediyor.

Zebur'da, Yetmiş İkinci Bâbında şu âyet var:

"Bahirden bahre mâlik ve nehirlerden, arzın makta' ve müntehâsına kadar mâlik ola... Ve kendisine Yemen ve Cezayir mülûkü hediyeler götürerler... Ve padişahlar ona secde ve inkıyad edeler... Ve her vakit ona salât ve hergün kendisine bereketle dua oluna... Ve envârı, Medine'den münevver ola... Ve zikri, ebedü'l-âbâd devam ede... Onun ismi, şemsin vücudundan evvel mevcuttur; onun adı güneş durdukça münteşir ola..."(17)

İşte şu âyet, pek âşikâr bir tarzda Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâmı tavsif eder. Acaba Hazret-i Davud Aleyhisselâmdan sonra, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâmdan başka hangi nebî gelmiş ki, şarktan garba kadar dinini neşretmiş ve mülûkü cizyeye bağlamış ve padişahları kendine secde eder gibi bir inkıyad altına almış ve hergün nev-i beşerin humsunun salâvat ve dualarını kendine kazanmış ve envârı Medine'den parlamış kim var? Kim gösterilebilir?

Hem Türkçe Yuhanna İncilinin On Dördüncü Bab ve otuzuncu âyeti şudur:

"Artık sizinle çok söyleşmem. Zira bu Âlemin Reisi geliyor. Ve bende onun nesnesi asla yoktur."

İşte, "*Âlemin Reisi*" tabiri, "*Fahr-i Âlem*" demektir. "*Fahr-i Âlem*" ünvanı ise, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâmın en meşhur ünvanıdır.

Yine İncil-i Yuhanna, On Altıncı Bab ve yedinci âyeti şudur:

"Amma ben size hakkı söylüyorum. Benim gittiğim, size faydalıdır. Zira ben gitmeyince Tesellici size gelmez."

İşte, bakınız: Reis-i Âlem ve insanlara hakikî teselli veren, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâmdan başka kimdir? Evet, Fahr-i Âlem odur ve fâni insanları idam-ı ebedîden kurtarıp teselli veren odur.

Hem İncil-i Yuhanna, On Altıncı Bab, on birinci âyet:

"Zira bu Âlemin Reisinin gelmesinin hükmü gelmiştir."(18)

İşte, "**Âlemin Reisi**" Evet, o zat öyle bir reis ve sultandır ki, bin üç yüz elli senede ve ekser asırlardan herbir asırda, lâakal üç yüz elli milyon tebaası ve raiyeti var; kemâl-i teslim ve inkiyadla evâmirine itaat ederler, hergün ona selâm etmekle tecdid-i biat ederler. Elbette Seyyidü'l-Beşer olan Ahmed-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmdır.

Hem İncil-i Yuhanna, On İkinci Bab ve on üçüncü âyet:

"Amma o Hak Ruhu geldiği zaman, sizi bilcümle hakikate irşad edecektir. Zira kendisinden söylemiyor. Bilcümle, işittiğini söyleyerek gelecek nesnelere size haber verecek."(19)

İşte bu âyet sarihtir. Acaba umum insanları birden hakikate davet eden ve her haberini vahiyden veren ve Cebrâil'den işittiğini söyleyen ve kıyamet ve âhiretten tafsilen haber veren, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâmdan başka kimdir? Ve kim olabilir?

Hem kütüb-ü enbiyada, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın Muhammed, Ahmed, Muhtar mânâsında Süryânî ve İbrânî isimleri var. İşte, Hazret-i Şuayb'ın suhufunda ismi, "Muhammed" mânâsında Müşeffah'tır. (20)

Yine Tevrat'ta el-Hâtemü'l-Hâtem, hem Tevrat'da ve Zebur'da Mukîmü's-Sünne, hem suhuf-u İbrahim ve Tevrat'ta Mazmaz'dır.(21) Hem Tevrat'ta Ahyed'dir.

Zebur'da el-Muhtar ismiyle müsemmâdır.(22)

Yukarıda Risale-i Nur'un içinde geçen kutsal metinlerin kaynakları ve bazen ayet numaraları tek tek veriliyor. Bunların hepsi bazı zaman dilimlerinde, İslam alimlerince tahkik ve tahric edilmiş ve eserlerinde beyan edilmiş hakikatlerdir. Tabi zamanla bu kutsal metinlerin hasid, sapkın papaz ve hahamların tahrifi ile kaybolmaları mümkündür. Ama önemli olan, o zaman dilimlerinde **güvenilir İslam alimlerince** kayıt altına alınmış olmasıdır.

Bu kutsal metinler kayıt altına alındıktan sonra, tahrif edilip kaybedilmesi, o kutsal metinlerin hüccetine zarar vermez. Kur'an-ı Kerim ayetleri ile Tevrat ve İncil'in, Hazreti Peygamber (asv)'den haber ve müjde verdiklerini bize ihbar ediyor. Şimdi ise o müjde ve haberlerin bir çoğu metin olarak Tevrat ve İncil de bulunmuyor, ya da hafi olarak bulunuyor diye, Kur'an-ı Kerim'i -haşa- tekzip edip, inkar mı edeceğiz. İşte bu hakikate binaen Üstad, şu anki Tevrat ve İncili değil, geçmişteki İslam

---

alimlerince kayıt altına alınan Tevrat ve İncili ölçü almıştır. Bu yüzden bazı kutsal metinlerin şu anki Tevrat ve İncil'de bulunmaması doğaldır. Ama **İslam âlimlerinin kayıtlarını yukarıda tek tek kaynak olarak belirttik, bu yüzden itiraza açık bir kapı kalmamıştır.**

Dipnotlar:

- (1) bk. Yusuf Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 104, 115.
- (2) bk. Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:352; Cisrî, Risâle-i Hamidiye (Türkçe tercümesi), 1:250; Kastalânî, el-Mevâhibü'l-Ledünniye, 6:201.
- (3) bk. Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:743; Yusuf Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 99; Cisrî, Risâle-i Hamidiye (Türkçe tercümesi), 1:255; İncil, Yuhanna, Bâb 14, ayet 16.
- (4) bk. Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:743; Yusuf Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 105-106; Tevrat, Tekvin, Bab 17.
- (5) bk. Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:743; Yusuf Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 86; Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:347; Tevrat, Tesniye, Bab 18.
- (6) bk. Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:746; Yusuf Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 107-118; Tevrat, Eş'iyâ, Ishah, 42.
- (7) bk. Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:353; Kandehevî, Hayâtü's-Sahâbe, 1:18; İbni Kesîr, el-Bidâye ve'n-Nihâye, 2:326; Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:739; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 122.
- (8) bk. Buhârî, Büyû': 5; Burhâneddin Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:346; Dârîmî, Mukaddime: 2; Kandehevî, Hayâtü's-Sahâbe, 1:17; İbni Kesîr, el-Bidâye ve'n-Nihâye, 2:326; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 105, 135; el-Acurrî, eş-Şerî'a, 444, 452; Kastalânî, el-Mevâhibü'l-Ledünniye, 6:192.
- (9) bk. Dârîmî, Mukaddime: 2; Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:346-351; Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:739; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 116; Ebû Naîm, Delâilü'n-Nübüvve, 1:72.
10. bk. Buhârî, Büyû': 5; Burhâneddin Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:346; Dârîmî, Mukaddime: 2; Kandehevî, Hayâtü's-Sahâbe, 1:17; İbni Kesîr, el-Bidâye ve'n-Nihâye, 2:326; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 105, 135; el-Acurrî, eş-Şerî'a, 444, 452; Kastalânî, el-Mevâhibü'l-Ledünniye, 6:192.
- (11) bk. Dârîmî, Mukaddime: 2; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 105, 119; Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:739.
- (12) bk. Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 99, 114.
- (13) bk. Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:348; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 90, 102-106; Kastalânî, el-Mevâhibü'l-Ledünniye, 6:198).
- (14) bk. Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:348; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 113.
- (15) bk. Kitab-ı Mukaddes, Eş'ıya, Bab 42, âyet 1-4, 9.
- (16) bk. Kitab-ı Mukaddes, Mîhâ, Bab 4, âyet 1-2.
17. bk. Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 91-104; Cisrî, Risale-i Hamidiye (Türkçe tercümesi), 1:410; Kitab-ı Mukaddes, Mezâmîr (Mezmurlar), Bab 72, âyet 8, 10, 11, 15-17.
- (18) bk. Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 95, 96, 97; el-Envârü'l-Muhammediyye.
- (19) bk. Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:346; Ali el-Kari, Şerhu's-Şifâ, 1:743.
- (20) bk. Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:353; Nebhânî, Hücetullah ale'l-Âlemîn, 112;

Kastalânî, el-Mevâhibü'l-Ledünniye, 6:189.

(21) bk. Nebhânî, Hücetü'llah ale'l-Âlemîn, 113-115; Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:353.

(22) bk. Halebî, es-Sîretü'l-Halebiye, 1:353; Nebhânî, Hücetü'llah ale'l-Âlemîn, 112; Kastalânî, el-Mevâhibü'l-Ledünniye, 6:189; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:739.